8e JAARGe. № 279.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenb. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa. „ do. „ 50.–

De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 21 NOVEMBER 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.

Advertentien met groote letter betalen dubbeld,

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

DE NAAM.

(*Vervolg.*)

— En is het de dochter van FREDERIK, die mij dit vraagt?... Kind, dat heeft uw vader u niet geleerd, mij *dat* te vragen."

— Neen!" antwoordde MINA vast. „*Hij* heeft het mij niet geleerd, maar mijn hart zegt mij dat het zoo zijn moet."

— Ik geloof, mejufvrouw! dat DANKERT niet anders denkt dan gij," meende de predikant van D. De oude wendde even het hoofd naar hem om; een zonderlinge glimlach speelde er om zijne lippen, toen hij antwoordde: „Neen, neen, zeker niet."

ANNA had al dien tijd zwijgend voor zich heen gezien. Nu echter sloeg zij de oogen op en sprak:

— En toch, wat zegt het ons eenige duizenden meer te hebben in de wereld, wanneer die wereld ons toch blijft veroordeelen en minachten omdat zij onzen vader eenmaal heeft veroordeeld en geminacht. O! ik gaf ze gaarne voor het geringste bewijs van *zijne* onschuld!"

— Helaas! na zoo vele jaren zal het wel niet meer te vinden zijn... zoo het al heeft bestaan; al wat er gebeurd is, geeft reden genoeg om er aan te twijfelen, „sprak dominé VAN DAM.

— Niet meer te vinden!" mompelde DANKERT bij herhaling en wederom verscheen die zonderlinge glimlach om zijnen mond. MINA had zich intusschen nedergezet op den stoel welke het digtste bij dien van DANKERT was geplaatst en rigtte nu het woord tot ANNA:

— Lieve nicht ANNA! deze dag, deze ontmoeting, dit uur, het is alles zóó zonderling, er is zóó veel dat ik nog niet begrijp, ik ken nog zoo niets van uwe lotgevallen in de laatste jaren... Maar dit, dunkt mij, is toch zeker, dat zoo het verledene niet is uit te wisschen, uwe toekomst vrij wat gelukkiger zou kunnen zijn, wanneer eenig fortuin u onafhankelijk maakte tegenover mijn... tegenover hen die u dat verledene schijnen te willen toerekenen. Ach! dáárom alleen hoop ik dat onze oude DANKERT vergeten zal wat hij misschien met papa mogt zijn overeengekomen. Misschien wist hij toen ook nog niet dat gij er waart, dat gij aanspraak en tegelijk behoefte hadt aan datgene, wat voor ons slechts eene vermeerdering van den overvloed zou zijn."

DANKERT hield, terwijl MINA sprak, de blikken onafgewend op haar gerigt, en daar lag in die gerimpelde trekken een welbehagen en te gelijk eene verrassing, welke door zijnen vriend, den predikant, zeker niet volkomen werd begrepen, toen deze half luide tot hem sprak:

— Dat klinkt u toch ook niet vreemd in de ooren, mijn brave oude. Of herinnert ge u niet meer wat ik u heb gezegd, toen wij onlangs nog weder eens over de zaak begonnen te spreken, dat het niet billijk zou zijn de erfenis van uwe meesteres in haar geheel weg te schenken aan den man die bovendien reeds zoo rijk door de fortuin is gezegend, en dat het Gods bestuur is dat, door juist nog bij tijds de dochter van DORUS ALTINK in uwe nabijheid te voeren, u den weg heeft gewezen om haar eenige vergoeding te kunnen geven voor hetgeen zij door en om haren vader heeft geleden?"

— Gods bestuur!" antwoordde de oude even zacht. „Zeg liever, of neen, gij kunt het niet zeggen want gij weet niet alles wat mij bekend is, maar weet dat God reeds op eene andere wijze had gezorgd dat ik, met mijn bekrompen weten en op den rand van het graf, geen onregt zou doen en in strijd zou handelen met Zijnen wil, die zegt, dat, *wie goed doet goed ontmoet*. Toch dankte ik u, dominé! dat gij mij in de gelegenheid hadt gesteld van niet alleen den verdrukte te helpen, maar ook den booze te straffen. Het was dáárom dat ik verlangde de dochter van DORUS te zien, toen ik wist dat zij was teruggekeerd, en nu toch..., o! ik zie alweder dat ik wijzer en regtvaardiger wilde zijn dan mijn Heer en mijn God, die mij in dit uur heeft behoed voor eene treurige dwaling... O! God! schenk mij licht en wijsheid om in deze zaken te handelen naar Uwen wil!"

De woorden van den predikant zoowel als hetgeen door DANKERT werd gesproken, was grootendeels, zoo niet geheel, verloren gegaan voor ANNA en hare beide nichten. MINA, die als bij ingeving had geraden wat ANNA hier het vurigst had gehoopt te zullen vinden — eenig bewijs van de onschuld van haren vader, of althans iets hetwelk zijn vergrijp ter zijner verschooning verklaarde — die, ofschoon zij niet bepaald wist wat er geschied kon zijn in lang vervlogene jaren, maar toch vermoedde dat ANNAAS vader door den haren met meer hardheid was behandeld dan hij verdiende, — MINA, die zoo vurig wenschte die hardheid uit te wisschen door iets, hetwelk zij minder eene edelmoedigheid dan eene regtvaardigheid achtte, was ANNA genaderd en had haar, daarin bijgestaan door hare zuster en dominé VAN DAM, trachten te bewegen om te berusten in het duistere dat over de handelingen der broeders lag verspreid, en de vergoeding niet gering te achten welke haar door eene veranderde beschikking van DANKERT kon worden geboden. ANNA

Op den 27sten November aanstaande.

Zullen door de ondergeteekenden vóór hunne pakhuizen publiek aan de meestbiedende voor rekening van belanghebbenden worden verkocht, de ondervolgende GOEDEREN, alles toebehoorende aan het wegens expiratie ingetrokken KOFFIJ HUURLAND *Ardjosarie* in deze Residentie, bestaande in:

Een PLANKEN WOONHUIS met ATTAP GEDEKT.
KOFFIJ LOODSEN en woningen. } met ATTAP en PANNEN GEDEKT.
Eenige MACHINERIEN behoorende bij pelmoleus.
35 TREKBEESTEN.
9 KARREN.
2 METALEN KANONNEN.
3 GEWEREN.
SMIDS en TIMMERMANS GEREEDSCHAPPEN.
1 WEEGSCHAAL met 500 ℔ gewigten.
GUNNIJ en andere zakken.
1 METALEN KLOK.
Eenige MEUBILAIRE GOEDEREN.
3 GEDOKKANS.
Eenige HOUTWERKEN,
en verders wat te voorschijn zal worden gebragt.

De verkoop van huizingen geschiedt voor afbraak.

(1684) **W. MAJOOR & CO.**
Fasoerceun.

VERKOOP VAN EEN SCHIP.

Op Woensdag den 28 November 1860

zullen de commissionairs John Pryce & Co. te *Batavia* voor rekening van belanghebbenden publiek verkoopen het Nederl. schip **BIESBOSCH**, kapitein J. H. Muggz, groot 501 gemeten lasten met STAAND en LOOPEND TUIG, een stel ZEILEN, 3 ZWARE ANKERS en KETTINGEN, waarvan een 105 vadem en twee 90 vadem lengte hebben, 8 WATERKETELS ieder inhoudende ruim 3 leggers en eenige WATERVATEN.

Verder de INVENTARIES en GOEDEREN van genoemd schip.

Soerabaya, **B. KOPERSMIT & CO.**
9 *November* 1860. (1806)

VENDUTIE

op Woensdag 28 November a. s.

voor het Commissiehuis van den Heer

ROCHERN,

van de ondervolgende

bij KLEINE PARTEIJEN en ZONDER RESERVE.

Rum, vieux cognac, old cognac *John Albertij*, **anizette,** prima kwaliteit **malaga rozijnen** in kistjes, **fransche prunes d'Ente, geleij van prunes d'Ente, best cromaat geel, ultramarijn groen, zinkwit, droog zwartsel, terpentijn, lijnolij, zwaar bladkoper, oud koper, band-ijzer, een koperen perspomp, eene kurkmachine, glazen dakpannen, bruine teer, bollantaarns, koperen kranen, timmermans gereedschappen, buigtangen, koperscharen, blikwerk** en **zink, spijkers, heele** en **halve leggers, kaasklokken, kalkoenen** enz. (1881)

Op den 3den December aanstaande,

zal ter woonplaats van den ondergeteekende te *Rembang*, publieke vendutie worden gehouden
van
de navolgende
GOEDEREN, PAARDEN, RIJTUIGEN
en al hetgeen verder zal worden te voorschijn gebragt,
als

EENE PARIJSCHE VIS à VIS van de fabriek *le Lorieux.*
EENE EUROPESCHE KOETS COUPÉ.
EENE ENGELSCHE DOG-CART voor een of twee paarden.
EENE MERRIE, *Arabisch ras* hoog 4 voet 6 duim.
EENE MERRIE, *Dames-rijpaard,* gedresseerd door Schmit, *directeur van de cirque.*
EENE MERRIE, *Hollandsch ras,* hoog 4 voet 6 duim.
EENE MERRIE, *Engelsch ras,* hoog 4 voet 5 duim.
Drie uitgezochte RIJPAARDEN, hengsten, waarvan 2 *Sandelwood* hoog 4 voet 2 duim en een *Bimaneesch* 3 voet 11 duim.
Een stel van vier *Macassaarsche* WAGEN PAARDEN, schimmels, goed gedresseerd.
IJZEREN LEDIKANTEN.
EUROPESCHE MAHONIJHOUTEN KASTEN, STOELEN, TAFELS enz. benevens bijzonder goede GEWEREN en PISTOLEN.

(1854) **E. BOUTMY.**

HOUTVENDUTIE

te

Sidho-Ardjo

op Donderdag den 6den December aanstaande

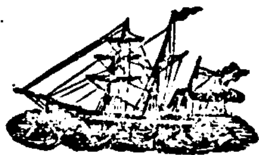
van

725 STUKS BALKEN

(1715) P. C. VAN ROIJEN.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP BANDA

Kapitein Bierings,
vertrekt naar Batavia via Samarang
op Donderdag den 22sten November.

Adres bij
(1882) **W. CORES DE VRIES.**

STOOMBOOT

PRINS VAN ORANJE.

directe dienst tusschen Sourabaija, Batavia & vice versa.

gedurende **November.**

Vertrek van **Soerabaija**	Verblijf te **Batavia**	Vertrek van **Batavia**
Zaturdag den 3den	5, 6, 7 en 8sten	Vrijdag den 9den
Dingsdag den 13den	15, 16, 17 en 18den	Maandag den 19
Vrijdag den 23sten	25, 26, 27 en 28st.	Donderdag den 29

Dus in ééne week heen en terug, met 4 dagen oponthoud te Batavia.

(1712) **MAJOR MATZEN & CO.**

HET STOOMSCHIP MAKASSAR.

Kapt. Kuller,
vertrekt naar Banjermassing,
op Dingsdag den 27sten November.
Adres bij
(1876) **W. CORES DE VRIES.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

wordt aangeboden per het campagne Barkschip

AEGIDIA PAULINA,

gevoerd door kapitein Itz.

Deze bodem heeft luchtige en comfortable inrigtingen voor passagiers, vaart eenen geexamineerden geneesheer en zal in den loop der maand December vertrekken.

Nadere inlichtingen te bekomen bij den gezagvoerder in het *Marine Hotel,* en bij
de agenten,
(1853) **B. KOPERSMIT & CO.**

GEEN CREDIET TE VERLEENEN,

aan de equipage van het Nederl. schip *Amsterdam*, kapitein Wiegmink. (1879)

VEREENIGING VAN ASSURADEUREN TE AMSTERDAM.

De ondergeteekenden hebben de eer belanghebbenden te berigten, dat zij door de vereeniging van Assuradeuren te Amsterdam benoemd zijn tot agenten voor *Soerabaija* en omliggende plaatsen, en zij deze benoeming aangenomen hebben.

Schepen en goederen verzekerd te Amsterdam, zijn bij beschadiging aan het toezigt van het agentschap onderworpen, en worden belanghebbenden, in het belang van die het aangaat, uitgenoodigd bij zeeschade dadelijk kennis te geven aan

De agenten voor Soeraboija en omliggende plaatsen van de Vereeniging van Assuradeuren te Amsterdam.
(1681) P. KERVEL & CO.

TEGEN ZEER BILLIJKE BETALING

POLITOEREN,

van

MEUBILAIRE GOEDEREN.

COERT.

(1873) *Kombangdjepoon.*

TE KOOP voor *f* 4500.—

EEN HUIS

gelegen te *Krambangan*, te bevragen bij
(1880) **P. VAN DRONGELEN.**

WORDT TE KOOP AANGEBODEN.

Het Logement en sedert 30 jaren scheepsleverantie-huis te Banjoewangi. Nadere informatien bij de eigenaresse.

Banjoewangi, **Wed. DE TORREZ.**
Nov. 1860. (1839)

---

had echter te veel hoop gebouwd op eene mogelijke herstelling van de eer der haren, dan dat zij voor het oneindig mindere — want dat scheen het haar toe — regt dankbaar kon zijn, en reeds was Dankert eenigen tijd verzonken geweest in diep nadenken na het uitspreken zijner laatste plegtige woorden, toen Mina nog half smeekende voortvoer:

— Ach, lieve beste Anna! gun ons toch de vreugde van het denkbeeld dat wij iets zouden hebben opgeofferd om uw rustig levensgeluk te verzekeren, dat *wij* iets minder bezitten om u eenige meerdere welvaart te doen genieten. Och! wat ik u bidden mag, laat het om onzentwil u genoeg zijn dat ge weet hoe allen die u goed kennen en liefhebben er niet aan denken om u toe te rekenen wat uw vader eenmaal heeft genoopt het land te verlaten. Gun ons de zelfvoldoening, van iets te hebben bijgedragen om u onafhankelijk te doen zijn, tegenover allen die u zouden durven veroordeelen om hetgeen door uw vader werd gedaan, God alleen weet onder welke omstandigheden!"

— Juist, juist, die omstandigheden... ze kunnen, ze moeten hem verontschuldigen.. misschien wel geheel regtvaardigen... o! ik gaf er gaarne mijne rust, datgene wat gij mijne onafhankelijheid noemt, voor, om ze te kennen!... Ach mijnheer!" en zij rigtte het woord tot Dankert: „wat zegt mij hetgeen gij wilt doen om mijn lot te verbeteren, wat zegt het in vergelijking van hetgeen ik gehoopt had dat gij mij zoudt hebben kunnen geven, het bewijs...."

— Denk aan uwen broeder!" viel dominé van Dam haar ernstig in de rede.

Op Dankerts gelaat hadden, terwijl Anna sprak, zich de duidelijke sporen van gemoedsbeweging, ja bijna van zielestrijd vertoond, en reeds opende hij de lippen om daaraan lucht te geven, toen Mina zich andermaal naar hem heenboog, en hem smeekend aanziende, vleijend sprak:

— Beste vader Dankert! luister niet naar haar. Bedenk, dat papa noch wij behoefte hebben aan datgene waarover gij te beschikken hebt, en dat Anna... O! ware papa nu toch maar hier, ik zou hem bezweeren afstand te doen van zijn regt, ja, zelfs van het gedeelte dat hem misschien naar uwe meening toekomt!"

Dankert zag Mina een oogenblik met zigtbaar welgevallen aan en sprak toen vrij snel, alsof hij een pas genomen besluit haastig ten uitvoer wilde brengen:

— God zelf heeft mij in deze ure doen inzien wat ik doen moet, en nu ook geene aarzeling meer! Gij allen hoort het mij plegtig verklaren, dat ik in de eerste jaren na den dood van uwe tante geen ander voornemen had dan hare goederen aan Frederik Altink te vermaken. Waartoe zou ik u thans alles mededeelen wat mij tot dit besluit bragt; genoeg is het, dat toen zoo wel als nu, de geheele wereld wraak zou geroepen hebben, wanneer ik het niet deed. Er was toen ook geen reden voor mij om een ander gevoelen te hebben dan dat de wereld had. Sints is er veel veranderd en als zij wist, *waarom* ik nu eene andere beschikking maak, zou zij er zeker vreemd van opzien. Om 't even; ik weet thans meer dan zij, en het is daarom dat ik lang vóór dit uur geen anderen wensch had dan het goed van jufvrouw Altink te vermaken aan de kinderen van haren neef Doros; ik had er mijne redenen voor... Mevrouw Anna, laat dit u genoeg zijn om u te overtuigen dat mijne gevoelens omtrent uwen vader in de laatste jaren van mijn leven merkelijk zijn gewijzigd. Frederik Altink daarentegen zou ik.... Maar neen! het is beter dat wij nu niet verder in deze zaak indringen. Anna, wat ik u zal nalaten is voldoende, meer dan voldoende, om u en uwen broeder een onafhankelijk lot te verschaffen... de wereld zal u eeren zoo als zij iedereen eert die geld heeft... O! ik bid u, acht dit voorregt niet te gering! Uw vader was niet zoo schuldig als ik wel eens geloofd heb; maar het bewijs daarvan... het bewijs... zie, het kan niet geleverd worden zonder wonden te slaan die ook uw hart, ik ben er zeker van, diep zouden treffen.... Het hartebloed van anderen zou uw leed noch dat uws vaders meer kunnen uitwisschen.... Mina! uwe woorden, uwe gevoelens hebben mij getwiroffen, en ik houd het er voor dat het God zelf was die mij het verlangen ingaf om ook u en uwe zuster hier te zien. Wat uwe nicht ten deel valt was vroeger uwen vader toegedacht... Later meende ik het goed noch aan hem, noch aan iemand anders van de familie Altink te vermaken; maar van het oogenblik af dat ik wist dat zij en haar broeder nog in leven waren, en wat zij geleden hadden, begreep ik dat zij mijne erfgenamen moesten worden... Wat na mijn dood aan u zal te beurt vallen was tot op heden niet voor u bestemd, maar het is meer waard dan goud: het moge u loonen voor hetgeen er thans in uw hart is... Vader in den hemel! Gij weet waarom ik het zoo bestel... het geldt de eer eener familienaam.... o! ik wist niet, dat Gij haar in dit uur onder de hoede zoudt stellen van een engel op aarde... Ik..."

(Wordt vervolgd.)

BENOEMINGEN BESLUITEN enz.

JAVASCHE COURANT

van den 17den November 1860 No. 93.

BUITENZORG, *den* 15*den November* 1860. (No. 53.) (*Staatsblad no.* 105.)

Gelezen enz.

De raad van Nederlandsch-Indie gehoord;

Is goedgevonden en verstaan.

Eerstelijk: Den resident van Ternate te ontheffen van de vervulling der betrekking van algemeenen ontvanger aldaar.

Ten tweede: Den secretaris van den residentie Ternate te ontheffen van de vervulling der betrekking van algemeenen pakhuismeester en van de bij het besluit van 21 Oct. 1859, no. 16, aan dien ambtenaar opgedragen functien van havenmeester.

Ten derde: Te bepalen:

a. dat het ambt van algemeenen ontvanger, mitsgaders het beheer van 's lands algemeene kas te Ternate, zal zijn opgedragen aan den secretaris dier residentie;

b. dat het ambt van algemeenen pakhuismeester en dat van havenmeester zal zijn opgedragen aan eenen der geëmploijeerden der residentie Ternate, daartoe overeenkomstig de bestaande voorschriften door den resident te benoemen;

Ten vierde: enz.

Afschrift, enz.

Ter ordonnancie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

Civiel Departement.

BENOEMD:

Tot advocaat en procureur bij den raad van justitie te Soerabaija mr. F. H. E. Schusler.

Tot secretaris der residentie Westerafdeeling van Borneo, tevens vendumeester aldaar, de kommies op het kantoor van den resident van Kadoe J. M. van Merkestijn.

Tot kommies-controleur der inkomende en uitgaande regten, tevens havenmeester te Cheribon, de kommies-controleur der inkomende en uitgaande regten te Samarang J. F. Schults.

BIJ DE ALGEMEENE SECRETARIE.

Tot referendaris, de hoofdkommies B. J. G. Elias.

Tot hoofdkommies, de eerste kommies mr. H. D. Levijssohn Norman.

BEVORDERD:

Tot controleur der eerste klasse bij de landelijke inkomsten en kultures, de controleur der tweede klasse H. Fits Verploegh.

GESTELD:

Ter beschikking van den resident der Lampongsche districten, de klerk op het residentiekantoor te Serang (Bantam) E. J. C. Gaijmans.

ONTSLAGEN:

BIJ DEN LANDRAAD TE SOERABAIJA.

Op zijn verzoek, eervol, uit zijne betrekking, de gewone deurwaarder P. P. Foss.

BENOEMD:

Tot gewonen deurwaarder, de buitengewone klerk bij de griffie van dien landraad C. Dirksen.

BIJ DEN RAAD VAN JUSTITIE TE MAKASSER.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens vertrek, het lid A. van Kerkwijk, onder dankbetuiging voor de als zoodanig door hem bewezene diensten.

BENOEMD:

Tot lid, J. P. C. Gravenhorst, waarnemend havenmeester aldaar.

BIJ DEN RAAD VAN JUSTITIE TE BANDA.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, als lid, J. E. van Zuijlen, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene diensten.

BENOEMD:

Tot lid, de griffier bij dien raad, P. C. L. Hartog.

Tot griffier, de buitengewone substituut-griffier bij dien raad R. N. Rijkschroeff.

GOEDGEKEURD:

Dat door den Raad van justitie te Batavia,

IS BENOEMD:

Tot buitengewoon substituut-griffier bij die regtbank, mr. J. W. S. van der Aa, ambtenaar der eerste klasse, toegevoegd aan den griffier bij genoemden raad.

Dat door den Resident van Banda.

BIJ DE SUBCOMMISSIE VAN ONDERWIJS ALDAAR,

IS ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, als lid, J. E. van Zuijlen, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene diensten.

IS BENOEMD:

Tot lid, R. F. F. von Ruggenhagen, lid in den raad van justitie aldaar.

Militair-Departement.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, aan den kapitein der infanterie A. Struiken.

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den kapitein der artillerie J. Seelig.

INGETROKKEN:

Het aan den eersten luitenant der infanterie, A. Luijmes, op zijn verzoek, verleende eervol ontslag uit de betrekking van adjudant bij den militairen kommandant der Wester afdeeling van Borneo.

BENOEMD:

Tot inspecteur der draagbare wapenen en buskruidfabricatie, de majoor der artillerie J. D. Hoedt, onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerd.

HERSTELD:

In activiteit, de tweede luitenant der infanterie F. K. Martin.

BEVORDERD:

Tot eersten luitenant bij het 8ste bataillon infanterie, de tweede luitenant F. K. Martin.

Tot militaire ambtenaar der eerste klasse, de directeur van den buskruidmolen te Bedjong (militaire ambtenaar der tweede klasse) H. J. Kerrebijn.

GESTELD:

Op non-activiteit, de tweede luitenant der infanterie G. C. O. Vos van Rijswijk.

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 21sten November 1860.

Aangekomen Passagiers.

Met het Ned. Ind. Stoomschip *Prins van Oranje*, de heeren Mr. F. H. E. Schusler echtgenoote en 4 kinderen, W. Cores de Vries, W. Stap, L. K. van Swieten en J. Hund.

ENGELAND.

— Het schijnt, dat de koningin van Engeland er op gesteld is, om alles met eigen oogen te zien en ten einde dat oogmerk te bereiken, somwijlen het incognito aanneemt. Verleden week verscheen een heer te paard voor de herberg het Wapen van Grant, te Granttown in de hooge bergstreken van Schotland. Hij zeide tot de vrouw van den huize Mrs. Glass, dat hij haar geheele hotel voor dien nacht in gebruik wilde hebben ten behoeve van twee pasgehuwden. Mrs. Glass verzettede zich in het eerst sterk tegen dien eisch, want hoe konde zij al hare gewone bezoekers zelfs voor eenen enkelen dag uit haar huis weren. De gentleman wist het echter zoo ver te brengen, dat de herbergierster hare bedenkingen liet varen. Tegen den avond stapte het aangekondigde paar aan de herberg af. De nieuwe echtelingen waren zeer stille, fatsoenlijke lieden, die met allen en met ieder te vreden waren. Hun onderdom gaf nogthans te kennen, dat zij rijpelijk hadden nagedacht alvorens het huwelijks-bootje in te treden. Den volgenden ochtend stapten de reizigers weder in het rijtuig en de gentleman van den vorigen dag, die geen ander was dan lord Churchill, zeide aan de herbergierster, dat de koningin en haar gemaal in hun gansche leven nimmer beter hadden geslapen.

ITALIE.

— Door vader Gavazzi te Napels is een voorstel gedaan om van de beide kolossale ruiter-standbeelden van Karel III en van Ferdinand de hoofden af te slaan en in plaats daarvan de afbeeldingen der hoofden van Garibaldi en van Victor

Emmanuel daarop te plaatsen; dit voorstel is verworpen op grond dat het werk van Canova niet mag worden beschadigd of vernietigd.

— Het eerste nummer van de *Gazetta di Gaeta*, bestemd tot opname der officiele stukken van koning Frans II, is verschenen. Onder anderen bevat dit blad de volgende dagorder, door den koning gerigt aan de zich nog steeds in de citadel van Messina bevindende soldaten.

„Soldaten! — Hoe ver ook verwijderd van u en van de dappere officieren, onder wier bevelen gij staat, gevoel ik eene warme begeerte om u mijne tevredenheid te betuigen voor uw militair gedrag en voor de loyale gevoelens welke in de tegenwoordige omstandigheden door u zijn aan den dag gelegd. Het lijden en de vermoeijenissen welke gij reeds verduurd hebt en die welke gij nog zult hebben te verdragen, vermeerderen uwen roem en de reputatie der Napolitaansche troepen. Wees daarom altijd gehoorzaam aan uwe superieuren, want gehoorzaamheid is hoofdzaak wanneer men wil overwinnen. Herinner u dat ik koning ben, soldaten! en dat mijn hart van vreugde opspringt wanneer ik iets goeds van u hoor. Herinner u dat gij geroepen zijt om eene in de geschiedenis vermaarde sterkte te verdedigen. Mijne gedachten zijn steeds voor u; moed! daarom, en de hemel zal uwe wapenen zegenen! Een elk van u zal alsdan later met zelfvoldoening kunnen zeggen: „In 1860 was ik een der verdedigers van de citadel van Messina."

"FRANS."

— Een berigt uit Napels van den 20 September zegt.

„De reactionaire partij is hier zeer in beweging geweest om den koning te helpen. De oude policie is van Gaete teruggekeerd, en heeft zich onder de bevolking en de priesters van Napels verspreid om te zien of zij ook nog iets voor den koning kunnen uitrigten. Zij vertoonen zich onder verschillende vermommingen, en doen zooveel kwaad als zij kunnen. Gisteren kwamen er eenigen, gekleed als engelsche zeelieden, voorbij eenige goederen-uitstallingen en verscheurden verscheidene driekleurige vlaggen welke door de arme winkeliers te verkoop werden aangeboden. Ook zegt men dat zij drie dagen geleden voor het fort St. Elmo kwamen, en voorgaven derwaarts te zijn gezonden tot versterking van het garnizoen. Hun gering aantal boezemde argwaan in waarop zij in arrest werden genomen. De meeste hoop hadden zij om Napels in opstand te brengen bij gelegenheid der gedachtenis aan het mirakel van den heiligen Januarius. Het is u bekend dat wanneer bij die gelegenheid het bloed van den heilige niet spoedig vloeit, er verondersteld wordt dat een elk die zich te Napels bevindt ziek zal worden. Een gedeelte der lagere geestelijkheid deed dan ook alles wat zij kon om het volk in gisting te brengen. Het mirakel had gisteren plaats en in tegenstelling met de verwachtingen van des konings partij vloeide het bloed binnen den tijd van drie minuten, dat buitengewoon spoedig is. Men kan zich geen denkbeeld vormen van de geestdrift en van de vreugdekreten welke daarop volgden. De kanonnen van het fort gaven een donderend saluut en Garibaldi, in de verbeelding des volks thans ondersteund door den heiligen Januarius, heeft thans al de lagere klassen der bevolking van Napels op zijne hand. De royalisten zijn echter niet ontmoedigd; zij zeggen op hunne beurt overtuigd te zijn van des konings terugkomst omdat het mirakel een zoo goed effect heeft gehad. Garibaldi, die gisteren van Sicilie hier is gekomen, is naar Caserta vertrokken. Het gerucht wil dat Capua op het punt is om te capituleren.

— Een tweede schrijven uit Napels zegt het volgende. De heer Alexandre Dumas is niet alleen benoemd tot directeur van het nationale museum, maar ook tot chef der oudheids-onderzoekingen. Het besluit waarbij hij wordt benoemd bepaalt tevens dat hij belast is met het ontwerpen van een nieuw plan tot het doen der uitgravingen. De schrijver der *trois mousquetaires* bewoont het paleis van Chiatamone, in hetwelk zijn vriend Garibaldi appartementen voor hem heeft doen gereed maken. Eene eerewacht van de nationale garde bewaakt den ingang van het paleis, en in de antichambre ziet men de oude hofdeurwaarders op hunnen post. De heer Dumas leeft op koninklijken voet en houdt elken dag open tafel van 50 couverts.

DE BOURBONS.

Een groot fransch geschiedschrijver heeft aangeteekend dat al wat Frankrijk is nagelaten door eene monarchie, welke duizend jaren heeft bestaan, begrepen kan worden in twee liedekens en in eenen naam. Een van deze liedjes is "*Malbrouck s' en va-t-en guerre!* de naam is die van Henri IV. Die naam is van meer beteekenis dan men op het eerste gezigt zou zeggen. Henri IV. was niet alleen de ridderlijkste der ridderschap, het voorbeeld van huisselijke vrede, en de afgod van zijne onderdanen, hij was ook tevens de eerste Bourbon. Hij was de eerste van die monarchie welker bestemming als het ware een spreekwoord is geworden door de beschrijving van eene zekere klasse van koningen. Gedurende drie van de middeleeuwen bestond er in het hart van Frankrijk een tak van den koninklijken stam zoo onbeduidend, dat die door Lodewijk XI met minachting werd beschouwd; die tak was zoo ver verwijderd van de erfopvolging, dat omtrent zijne aanspraken op de kroon zelden werd gedacht. Eindelijk echter stierf de linie van Valois uit, en de sterfte onder de andere vorstelijke zijtakken was zoo algemeen geweest dat de Bourbons, die steeds de laatsten waren geweest om aanspraak te kunnen maken op de kroon, tot den troon van Frankrijk werden geroepen. Het was toen dat die familie in Europa eenen grooten indruk te weeg bragt. Met het oostenrijksch-spaansche huis deelde zij Italie, en eigende zij zich de groote spaansche monarchie toe. Ongelukkiglijk deed zij nog meer. Uit natuurlijke geaardheid dan wel dat de zedelooze tijd waarin de eerste Bourbons leefden daarvan de oorzaak was, al de leden van dat geslacht onderscheidden zich door al wat slecht kan zijn in een koninklijk karakter. Waren zij geene tijrannen dan muntten zij uit in eenvoudigheid van begrip, in welk laatste geval zij eene bijzondere onhandigheid aan den dag legden om zich te verbeteren. Ten regte werd van hen gezegd dat zij evenmin iets konden aanleeren als afleeren. Lessen kregen zij in overvloed, meer dan gewoonlijk een vorst te beurt vallen, doch de gelegenheden werden verzuimd en een Bourbon bleef wat hij was, een Bourbon. Hunne zaak stond zoo hopeloos dat, bij de revolutie van 1830, het wenschelijk werd geoordeeld om het fransche volk in de meening te brengen dat Louis Philippe geen Bourbon maar een Valois was; alsof dus de mogelijkheid van een goed gouvernement te hebben niet te zamen kan gaan met den ongelukkigen naam der Bourbons. Alle zaken komen echter tot een einde. Van landedellieden werden de Bourbons koningen; van koningen zijn zij pretendenten geworden, en misschien dat nu een van hen zal eindigen met een redelijk mensch te worden. Het laatste wonder van dit zonderlinge geslacht is nog niet verschenen. Een waardige en edele loot van dezen fameusen stam spreekt de taal van voorzigtigheid en wijsheid. Een Bourbon haalt de staatkundige schrift aan. Een wettige pretendent verwerpt de beroepingen op het heilige regt en de wettigheid, neemt moderne theorien om te regeren aan, belcidt eene staatkundige herschepping, regelt zijne moreel naar voorbeelden van zijne eigene familie en wijdt met zalving uit over de souvereiniteit van het volk en over de verpligtingen der koningen. Zijne handelingen stemmen overeen met zijne gezegden, en geven een merkwaardig tijdstip in den gang der gebeurtenissen en in de omverwerping van bestaande magten. Inhet vooruitzicht om nog eens den scepter van Castilie en de kroon van Indie te zullen verkrijgen heeft de prins Johan van Bourbon zich met een schrijven tot de *Times* gerigt. Wij nemen het beroep van onzen doorluchtigen correspondent aan het volk van Spanje hier over. Dit schrijven is zeer indrukwekkend en mag, wat stijl en taal aangaat, daaraan geene waarde worden ontzegd. Daarin wordt nu reeds de vraag opgeworpen welke later in elken spaanschen mond zal leggen:—

— „Waar hebt gij deze grondbeginselen geleerd? De harde lessen opgedaan in mijne ballingschap, de geschiedenis, en wat meer zegt, de vele voorbeelden hebben mij die ingeprent" zoo spreekt Johan van Bourbon. „Ik heb den tijd gehad om te studeren, en heb mij bepaald bij den rol van opmerken. Ik heb gezien dat verwaten domheid tot ondergang, de ware wijsheid tot magt en veiligheid leidt. Ik heb gezien hoe slechte koningen werden verdreven en goede verheven. Het voorbeeld van de laatsten zou ik volgen en ik zou een goed koning zijn." Daarna verkrijgt men een contrast tusschen den tegenwoordigen staat van Spanje onder zijne constitutionele monarchie, en den in het verschiet liggenden toestand van dat land onder eene legitimistische restoratie. Zeer bekwaam wordt dit gedeelte door den prins ontwikkeld. Hij kent de zwakke zijde van zijne tegenstanders en valt hen dan ook zonder verschooning aan. Spanje afgeschilderd door eenen inboorling, geeft in waarheid eene niet zeer creditable schets voor het volk. Het is waar, er is veel beloofd, maar beloften zijn dikwijls niet veel waard en vooral wanneer zij van eenen Bourbon komen. De prins Johan gevoelt dit.

Er bestaat slechts eene hinderpaal tegen zijne verklaringen en die is, zooals hij zelf zegt, den naam die hij draagt. Hij had de zoon niet moeten zijn van zijnen vader. Zijne familieaanspraken kunnen hem, op den voet waar hij op staat, geen goed doen en zijne familie traditien kunnen hem nog veel leed berokkenen. Hij tracht zich echter nog al behendig uit die moeijelijkheden te redden. Hij vraagt waarom juist hij ongeschikt zou worden geacht om te profiteren van al hetgeen hij gezien en gehoord heeft. Hij vraagt waarom hij niet een goed vorst en een wijs man zou kunnen zijn, al stamt hij dan ook af van Philips en Ferdinand. Verbetering is het gemeen eigendom van allen, en niet het privilegie voor eenige uitverkorenen. Ook hier in Engeland hebben wij dezelfde argumenten hooren aanvoeren. Een onzer staatslieden vroeg eens verontwaardigd met welk regt de liberalen het monopolie van liberalisme wenschten te bezitten. Waarom zouden ook niet de conservatieven met hetzelfde regt liberaal kunnen zijn? Eene dergelijke redenering duidt eene voldoende achting aan voor de grondbeginselen van vooruitgang, doch is in de uitkomsten niet altijd even gelukkig. Het volk dringt er op aan dat men maatregelen neme,... dat het geloof werken doe. Zij vragen nu eenmaal waarom het goede alleen uit Nazareth zou kunnen komen. Zij slaan de geschiedenis op en oordeelen dienovereenkomstig, maar dikwijls bedriegen zij dan ook zich zelven. Verre zij het van ons om deze nieuwe manifestatie van eenen Bourbon te beschuldigen van onopregtheid en list.

Wij zijn volstrekt niet bij magte om tot de conclusie te komen dat prins Johan onopregt zij in zijne verzekeringen of dat hij nalatig zou blijven met het in practijk brengen zijner verklaringen wanneer het lot hem daartoe eenmaal de magt gaf. Wij maken echter eenvoudig de opmerking dat het niet vaderlandslievend is om noodeloos eene revolutie te doen ontbranden; ook is het ons niet duidelijk hoe een pretendent met eenig regt dien titel kan blijven voeren, wanneer hij van alle pretensien heeft afgezien. Niemand zal kunnen aanvoeren dat den tegenwoordigen toestand van Spanje van dien aard is dat het raadzaam wordt om, ten koste van eenen burgeroorlog, daar eene omkeering van zaken te doen plaats grijpen. Wij moeten bekennen dat de beschrijving van het slechte gouvernement, gevloeid uit de pen van eenen Bourbon, eenige waarheden bevat, doch dit doet weinig af tot het doel van het manifest. De Spanjaarden regelen hunne zaken volgens hunne wijze en stellen zich tevreden met de daaruit voortvloeijende gevolgen. Hunne vertegenwoordigings-instellingen zijn zonder twijfel zeer ondoelmatig, doch hun land is vooruitgaande. Zekerlijk wenschen zij niet om hunnen Bourbon te zien terugkeeren, en daar hebben zij vrij duidelijk blijken van gegeven. Prins Johan moge nu veel beter zijn dan de overige leden zijner familie, wij gelooven niet dat er eenige vraag naar hem is geweest. Bourbonsche restoratien behooren zeker niet tot de orde van den tegenwoordigen dag, en hoe meer prins Johan de bourbonsche principes verafschuwt, des te minder kan hij bourbonsche pretensien maken. In wezen is dit. de zwakke zijde van zijne zaak. Wanneer hij op zijnen familie-titel en op het regt van afstamming bouwt tegenover de tegenwoordige bezitster der spaansche kroon, dan, ja! heeft hij een zeker argument om zijnen eisch kracht bijtezetten, maar dan moet hij ook het populaire karakter laten varen waarin hij zich nu voorstelt. Koestert hij integendeel den wensch om Spanje te regeren ten bestwille der Spanjaarden, dan beteekenen de prerogatieven welke hij heeft geerfd niets, dan bestaat er niet eene reden waarom hij, eerder dan een zijner secretarissen, zich tot Spaansche natie zou wenden betrekkelijk de wijze waarop zij wordt geregeerd. De toespeling die hij maakt op het algemeene stemregt heeft hij gemeens met alle eischen van pretendenten. Hij is niet langer een pretendent op grond van wettigheid of afstamming, maar wel op grond van wederzijdsche overeenkomsten beloften. Het bezit van Spanje is ongetwijfeld uitlokkend, doch elk ander, kan daarnaar even wettig mededingen als een Johan van Bourbon.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		Vlag.		Naam van het Schip.	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Nov.	20	Eng.		Oorl. Korv. Herald.	H. M. Dekkam.	500	Sijdneij.		geen	Soerabaija.	
„	—	Ned.	Ind.	St. Kraton.	A. Nijvenheim.	28	Bezoekie.	18 Nov.	„	„	
„	21	„	„	Fathal Hair.	S. M. b. O. Bahal.	200 1/2	Merawang.	6 „	„	„	
„	—	„	„	Little Tot.	Katjoong.	12	Probolingo.	16 „	„	„	
„	—	„	„	St. Prins v. Oranje.	J. Prins.	120	Batavia.	10 „	„	„	

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		Vlag.		Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Nov.	20	Nederl. Ind.	schoen.	Hing Thaij.	Bakar.	Balie.
„	—	Idem.	bark	Denok bientang toedjoe.	Ong Keswie.	Riouw.
„	—	Idem.	kotter	Carolina.	Pa Sakie.	Pasoeroean.
„	21	Nederland	bark	Joan Melchior Kemper.	J. K. Salm.	Nederland over Pasoeroean.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Delftshaven.	Schaap.	In reparatie.	B. Kopersmit & Co.
„	Aegidia en Paulina.	Itz.	Nederland.	„ „ „ „
„	Argus.	J. R. Smit.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	Amsterdam.	Wiegmink.	„	„ „ „ „
„	Helmers,	A. Ressen.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
„	Stad Gouda.	des Ruelles.	Onbepaald.	„ „ „ „ „
„	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
Engelsche	Alcijone.	Graij.	Onbepaald.	„ „ „
„	Louise Kroonp. v. Zweden.	J. van der Linden.	Nederland.	B. J. van Eek & CO.
Engelsche	Annie Archibald.	John Turneij.	Onbepaald.	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederlandsche	Bellatrix.	A. P. Sandberg.	Amsterdam.	Fraser Eaton & Co.
Amerik.	Philomela,	Ellms.	America,	„ „ „ „
Engelsche	Orestes.	Gaij.	In lossing.	„ „ „ „
Nederlandsche	Billiton.	Ten Zeldam Ganswijk.	Nederland.	Hill Broekman & Co.
„	Susanne.	Vouck.	„	Mathieu Ebbe Ruys & Co.
„	Doelwijk.	Van de Vutte.	„	„ „ „ „ „
„	Salatiga.	H. F. Biesthord.	Rotterdam.	Anemaet & Co.
„	Maria Catharina.	H. C. de Bes.	Nederland.	P. Kervel & Co.
Pruissische	Von der Heydt.	Neumann.	Falmouth.	„ „ „ „

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 20sten November 1860.

AANVOER.

Van Samarang per het Ned. schip *Constantia*, gezagv. M. A. OVERGAAUW.

6 kisten manufacturen, E. TEN BRINCK & Co; 41 kisten manufacturen, ORDER; 10 vaatjes haring, 5 manden bier, GEZAGVOERDER.

Van Batavia per het Ned. schip *Krimpen aan de Lek*, gezagv. WILLEM OUWEHAND.

17 ton steenkolen, 1 kist thee, 14 kisten lakwerk, 8 kisten boeken, 4 kisten koopmanschappen, 1 baal zijde, 8 leggers raap-olie, 4 balen zijden matten, 250 kisten arrowroot, GEZAGVOERDER.

UITVOER.

Naar Nederland via Pasoeroean per het Ned. schip *Joan Melchior Kemper*, gezagv. S. K. SALM.

100 picols kederanghout, 659 stuks koehuiden, 180 picols casia fisstula, 65 picols rotting, 2504 25/100 picols suiker, MC LENNAN & Co.

Naar Batavia en Samarang per het Ned. Ind. stoomschip *Oenarang*, gezagv. S. VAN HULSTEIJN.

1 pakje koperstaafjes, HILL BROEKMAN & Co; 1 kist 4 stuks schoenen, CH. TROMP; 1 kist W. CORES DE VRIES; 4 kisten manufacturen, FRASER EATON & Co; 1 kist doeken, J. F. VAN LEEUWEN & Co; 2 pakken leder, 8 kisten smeer, 4 kisten java sigaren, 44 collies tamarinde, div. CHINEZEN.

Marktprijzen.

SUIKER ƒ 15 3/8.—
RIJST (CARGA) ƒ 135 @ ƒ 145.—
Id. (WITTE) ƒ 165 @ ƒ 180.—
ARAK ƒ 46.—
OLIE (KLAPPER) ƒ 25.—
KADJANG MATTEN. ƒ 9.—
ROTTING ƒ 7 @ ƒ 9.—
WISSELKOERS 103 1/2.—

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.